

LIETUVOS RESPUBLIKOS LYGIŲ GALIMYBIŲ KONTROLIERIUS

SPRENDIMAS

DĖL GALIMOS DISKRIMINACIJOS TAUTYBĖS IR KALBOS PAGRINDAIS VILNIAUS RAJONO SAVIVALDYBEI PRIIMANT SPRENDIMUS DĖL NEFORMALIAUS VAIKŲ ŠVIETIMO ORGANIZAVIMO TYRIMO

2017-04-26 Nr. (17)SN-55)SP-51

Vilnius

Lygių galimybių kontrolieriaus tarnyboje (toliau – Tarnyba) 2017 m. kovo 2 d. gautas pareiškėjo Vilniaus rajono lietuvių bendruomenės pirmininko A. Podvaiskio (toliau – pareiškėjas) skundas, kuriame nurodoma, jog Vilniaus rajono savivaldybės taryba, priimdama sprendimus dėl neformalaus ugdymo grupių (toliau – ir būreliai) sudarymo Vilniaus rajono savivaldybėje (toliau – ir savivaldybė), diskriminuoja tėvus ir jų vaikus, kurie nori ugdytis lietuvių kalba. Skunde nurodoma, jog diskriminacija jaučiama tautiniu pagrindu, nes lenkų tautybės vaikams ir jų tėvams sudaromos neproporcingai geros sąlygos neformaliajam ugdymui lenkų kalba. Lietuviškai kalbančių savivaldybės gyventojų norai gauti neformalaus švietimo paslaugas yra ignoruojami. Skunde pažymima, jog neformalusis švietimas yra sudedamoji Lietuvos švietimo sistemos dalis, todėl turi būti sudarytos vienodos galimybės savivaldybėje gyvenantiems vaikams gauti neformalaus švietimo paslaugas gimtąja kalba, nepriklausomai nuo jų tautybės.

Lietuvos Respublikos lygių galimybių kontrolierė A. Skardžiuvienė (toliau – Kontrolierė), vadovaudamasi Lietuvos Respublikos lygių galimybių įstatymo 30 straipsnio 1 ir 2 dalimis, 2017 m. kovo 7 d. raštu Nr. (17)SN-55)S-154 kreipėsi į Vilniaus rajono savivaldybės administraciją, prašydama pateikti paaiškinimą: kokie teisės aktai reglamentuoja neformalaus ugdymo organizavimą vaikams, gyvenantiems savivaldybėje; kas finansuoja būrelių steigimą ir organizavimą savivaldybėje; kokie kriterijai lemia būrelių skaičių ir įvairovę savivaldybėje; kiek būrelių savivaldybėje įsteigta lietuvių kalba ir kiek – lenkų kalba; kokie sprendimai ir/ar kiti norminiai teisės aktai yra priimti savivaldybės taryboje dėl būrelių steigimo ir/ar finansavimo savivaldybėje; koks skaičius ikimokyklinio ir mokyklinio amžiaus vaikų gyvena savivaldybėje, atsižvelgiant į jų tautybę, t.y., kiek savivaldybėje gyvena lietuvių tautybės ir kiek – lenkų tautybės vaikų; kur organizuojama būrelių veikla savivaldybėje

gyvenantiems vaikams; kokį finansavimą savivaldybė skiria būreliams, vykstantiems savivaldybėje, lietuvių ugdomąja kalba ir kokį – lenkų ugdomąja kalba; kokias paslaugas savivaldybė finansuoja, organizuojant neformalųjį švietimą lietuvių tautybės vaikams ir kokias – lenkų tautybės vaikams.

2017 m. balandžio 10 d. raštu Nr. (17)SN-55)S-240 Kontrolierė pakartotinai kreipėsi į savivaldybės administraciją, prašydama pateikti paaiškinimą: kokie teisės aktai reglamentuoja neformalaus ugdymo organizavimą vaikams, gyvenantiems savivaldybėje; kokie kriterijai lemia būrelių skaičių ir įvairovę savivaldybėje; kiek būrelių, kurie yra finansuojami iš savivaldybės lėšų įsteigta savivaldybėje; kokie sprendimai ir/ar kiti norminiai teisės aktai yra priimti savivaldybės taryboje dėl būrelių steigimo ir/ar finansavimo savivaldybėje; kokia neformalaus ugdymo organizavimo savivaldybėje procedūra. Taip pat prašė pateikti paraiškos, kurią privalo užpildyti neformalaus ugdymo organizatoriai, kopiją bei nurodyti kitą, reikšmingą informaciją, susijusią su neformalaus švietimo organizavimu savivaldybėje galimu prieštaravimu Lygių galimybių įstatymo nuostatomis.

Lygių galimybių kontrolierė

n u s t a t ė :

1. Vilniaus rajono savivaldybės administracija 2017 m. kovo 24 d. gautame rašte Nr. A33(1)-1924-(4.17) „Dėl informacijos pateikimo“ nurodė, kad neformaliojo ugdymo užsiėmimai savivaldybės švietimo įstaigose steigiami ir finansuojami neskirstant pagal ugdomasias kalbas. Statistinių duomenų, kokia kalba vyksta neformaliojo ugdymo užsiėmimai, nerenka. Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje neformalųjį vaikų švietimą teikia bendrojo ugdymo mokyklos, muzikos, meno, sporto mokyklos, laisvieji mokytojai, įvairios kitos organizacijos, taip pat ikimokyklinio ugdymo įstaigos. Mokyklų būreliai finansuojami iš mokinio krepšelio, o neformaliojo vaikų švietimo užsiėmimai – valstybės ir savivaldybės lėšomis. Lietuvos Respublikos gyventojų registro duomenimis, 2016 m. sausio 1 d. Vilniaus rajone gyveno 101410 asmenų, iš jų: 52 proc. lenkų, 31 proc. lietuvių, 10 proc. rusų, 5 proc. baltarusių, 2 proc. kitų tautybių. Švietimo valdymo informacinės sistemos duomenimis 2016 m. – 2017 m. ikimokyklinio amžiaus vaikų, gyvenančių savivaldybės teritorijoje sudaro 5876, iš jų: 2871 ugdomi savivaldybėje veikiančiose švietimo įstaigose (1531 – lietuvių ugdomąja kalba, 1340 – lenkų ugdomąja kalba).

2017 m. balandžio 14 d. gautame savivaldybės administracijos rašte Nr. A33(1)-2478-(4.17) „Dėl informacijos pateikimo“ nurodyta, jog neformaliojo vaikų švietimo paslaugas teikia visos Vilniaus rajono savivaldybei pavaldžios bendrojo ugdymo įstaigos, t.y. gimnazijos, pradinės ir

pagrindinės mokyklos, mokyklos – daugiafunkciniai centrai, mokyklos – darželiai; formalųjį švietimą pildančios ugdymo įstaigos, t.y. muzikos, menų ir sporto mokyklos; ikimokyklinio ugdymo įstaigos, t.y. vaikų darželiai, lopšeliai – darželiai. Siekiant užtikrinti vaikų popamokinį užimtumą, tenkinti jų pažinimo, kūrybiškumo ir saviraiškos poreikius, nuo 2015 m. sudarytos galimybės rinktis papildomas sporto, šokių, menų, etnokultūros, techninės kūrybos, kalbų, informacinių technologijų, sveikos gyvensenos, pilietiškumo, socialinio ugdymo ir kitas neformaliojo vaikų švietimo programas, kurias siūlo nevyriausybinės organizacijos, asociacijos, viešosios įstaigos, laisvieji mokytojai ir kiti teikėjai, atitinkantys švietimo ir mokslo ministro bei savivaldybės nustatytus neformaliojo vaikų švietimo reikalavimus. Šios programos finansuojamos valstybės ir savivaldybės lėšomis. 2015 m. Vilniaus rajone veikė 11 neformaliojo vaikų švietimo programų, siūlomų 9 neformaliojo vaikų švietimo teikėjų, kurias lankė 471 vaikas. 2016 m. neformaliojo vaikų švietimo programose dalyvaujančių vaikų skaičius sudarė 2505. Taip pat padidėjo ir neformaliojo vaikų švietimo teikėjų, pageidaujančių vykdyti veiklą Vilniaus rajone; 48 Vilniaus rajono švietimo ir kultūros įstaigose buvo vykdomos 74 neformaliojo vaikų švietimo programos. Pažymėjo, jog savivaldybė skiria lėšas visiems neformaliojo vaikų švietimo teikėjams, kurie teisės aktų nustatyta tvarka yra akreditavę savo programas, sudarę su tėvais vaikų ugdymo sutartis bei su savivaldybe pasirašę sutartis dėl programų vykdymo ir finansavimo. 2017 m. Neformaliojo vaikų švietimo programų skaičių ir įvairovę lemia teikėjų programų pasiūla bei vaikų pasirinkimai. Neformaliojo vaikų švietimo vykdymą reglamentuoja Neformaliojo vaikų švietimo skyrimo ir panaudojimo 2015 metams tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2015 m. rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. V-883. Vilniaus savivaldybės tarybos 2016 m. sausio 29 d. sprendimu Nr. T3-13 patvirtintas Vilniaus rajono savivaldybės neformaliojo vaikų švietimo lėšų skyrimo ir panaudojimo tvarkos aprašas ir jo pakeitimai, patvirtinti Vilniaus rajono savivaldybės tarybos 2016 m. balandžio 29 d. sprendimu Nr. T3-126 ir 2016 m. gruodžio 2 d. sprendimu Nr. T3-430, Vilniaus rajono savivaldybės neformaliojo vaikų švietimo programų vertinimo komisijos sudarymo ir darbo reglamentas, patvirtintas Vilniaus rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2015 m. lapkričio 26 d. įsakymu Nr. A27(1)-2777.

Lygių galimybių kontrolierė

k o n s t a t u o j a :

Skundo tyrimo metu buvo vertinama, ar Vilniaus rajono savivaldybės tarybos priimti teisės aktai, reglamentuojantys neformalaus vaikų švietimo organizavimą, nėra diskriminacinio pobūdžio tautybės ir kalbos pagrindais bei neprieštarauja Lygių galimybių įstatymo 5 str. 1 d. 1 p. išdėstytai

nuostatai, reglamentuojančiai valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų pareigą įgyvendinti lygias galimybes.

1. Pažymėtina, jog tiek Europos Sąjungos, tiek nacionaliniuose teisės aktuose diskriminacija, pačia bendriausia šio žodžio prasme, reiškia teisių sumažinimą arba atėmimą tam tikrai kategorijai asmenų dėl kokių nors požymių. Diskriminacijos sąvoka paprastai siejama su lygių galimybių, lygiateisiškumo pažeidimu, o nediskriminavimas – su asmenų lygaus traktavimo, lygių galimybių realizavimo kategorijomis. Konstitucinė diskriminacijos samprata atskleidžiama, pasiremiant Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 str., kuriame numatyta, kad įstatymui, teismui ir kitoms valstybės institucijoms ar pareigūnams visi asmenys lygūs ir nurodoma, jog žmogaus teisių negalima varžyti ir teikti jam privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų pagrindu. Konstitucinis visų asmenų lygybės įstatymui principas pažeidžiamas, kai tam tikra grupė asmenų, kuriems yra skiriama teisės norma, palyginti su kitais tos pačios normos adresatais, yra kitaip traktuojama, nors tarp tų grupių nėra tokio pobūdžio ir tokios apimties skirtumų, kad toks nevienodas traktavimas būtų objektyviai pateisintinas. Asmenų lygybės principas iš esmės reiškia diskriminacijos draudimą, o diskriminacija dažniausiai suprantama, kaip žmogaus teisių varžymas ar tam tikrų privilegijų teikimas, atsižvelgiant į lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų požymius.

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, kurios tikslas – saugoti pagrindines žmogaus teises, atitinkančias Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos garantuojamas teises, draudžia bet kokią diskriminaciją, ypač dėl asmens lyties, rasės, odos spalvos, tautinės ar socialinės kilmės, genetinių bruožų, kalbos, religijos ar tikėjimo, politinių ar kitokių pažiūrų, priklausymo tautinei mažumai, turtinės padėties, gimimo, negalios, amžiaus, seksualinės orientacijos.

2. Pagal Lygių galimybių įstatymo 5 str. 1 d. 1 p. valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos pagal kompetenciją privalo: užtikrinti, kad visuose teisės aktuose būtų įtvirtintos lygios teisės ir galimybės nepaisant lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos.

Pareiškėjas teigia, jog Vilniaus rajono savivaldybės taryba, priimdama sprendimus dėl neformalaus vaikų ugdymo grupių sudarymo Vilniaus rajone, diskriminuoja tėvus ir jų vaikus, kurie nori ugdytis lietuvių kalba. Pagal Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 15 str. 1 d. ir 2 d. neformaliojo vaikų švietimo paskirtis – tenkinti mokinių pažinimo, ugdymosi ir saviraiškos poreikius, padėti jiems tapti aktyviais visuomenės nariais; formalųjį švietimą papildančio ugdymo paskirtis – pagal ilgalaikes programas sistemiškai plėsti tam tikros srities žinias, stiprinti gebėjimus ir įgūdžius ir suteikti asmeniui papildomas dalykines kompetencijas. Neformaliojo vaikų švietimo programas vykdo

neformaliojo vaikų švietimo ir kitos švietimo įstaigos, laisvieji mokytojai, kiti švietimo teikėjai. Neformaliajam vaikų švietimui priskiriamas taip pat ir formalųjį švietimą papildantis ugdymas, kurį vykdo muzikos, dailės, kitos menų ir sporto mokyklos. Bendruosius iš valstybės ar savivaldybių biudžetų finansuojamų neformaliojo švietimo programų kriterijus nustato švietimo ir mokslo ministras.

Savivaldybė teigia, jog neformaliojo vaikų švietimo vykdymą reglamentuoja Neformaliojo vaikų švietimo skyrimo ir panaudojimo 2015 metams tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2015 m. rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. V-883 (toliau – ir aprašas). Vilniaus savivaldybės tarybos 2016 m. sausio 29 d. sprendimu Nr. T3-13 patvirtintas Vilniaus rajono savivaldybės neformaliojo vaikų švietimo lėšų skyrimo ir panaudojimo tvarkos aprašas (toliau – ir tvarkos aprašas) ir jo pakeitimai, patvirtinti Vilniaus rajono savivaldybės tarybos 2016 m. balandžio 29 d. sprendimu Nr. T3-126 ir 2016 m. gruodžio 2 d. sprendimu Nr. T3-430, Vilniaus rajono savivaldybės neformaliojo vaikų švietimo programų vertinimo komisijos sudarymo ir darbo reglamentas, patvirtintas Vilniaus rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2015 m. lapkričio 26 d. įsakymu Nr. A27(1)-2777.

Pagal Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 6 str. viena iš savarankiškosios (Konstitucijos ir įstatymų nustatytos) savivaldybių funkcijų yra ikimokyklinio ugdymo, vaikų ir suaugusiųjų neformaliojo švietimo organizavimas, vaikų ir jaunimo užimtumo organizavimas.

3. Lygių galimybių įstatymo 2 str. 1 d., 4 d. nurodyta, jog diskriminacija yra tiesioginė ir netiesioginė, priekabiavimas, nurodymas diskriminuoti lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu. Netiesioginė diskriminacija yra veikimas ar neveikimas, teisės norma ar vertinimo kriterijus, akivaizdžiai neutrali sąlyga ar praktika, kurie formaliai yra vienodi, bet juos įgyvendinant ar pritaikant atsiranda ar gali atsirasti faktinis naudojimosi teisėmis apribojimas arba privilegijų, pirmenybės ar pranašumo teikimas lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų, amžiaus, lytinės orientacijos, negalios, etninės priklausomybės, religijos pagrindu, nebent ši veikimą ar neveikimą, teisės normą ar vertinimo kriterijų, sąlygą ar praktiką pateisina teisėtas tikslas, o šio tikslo siekiama tinkamomis ir būtinomis priemonėmis.

Analizuojant savivaldybės administracijos priimtus norminius teisės aktus dėl neformalaus vaikų švietimo, tikslinga įvertinti, ar juose nėra teisės normos ar/ir vertinimo kriterijaus, kuriuos įgyvendinant galimai būtų įžvelgiamas teisių apribojimas arba privilegijų, pirmenybės ar pranašumo teikimas tautybės ir kalbos pagrindais.

Savivaldybė nurodė, jog neformaliojo ugdymo užsiėmimai steigiami ir finansuojami neskirstant pagal ugdomasias kalbas. Statistinių duomenų, kokia kalba vyksta neformaliojo ugdymo užsiėmimai, nerenka.

Vadovaujantis Neformaliojo vaikų švietimo skyrimo ir panaudojimo 2015 metams tvarkos aprašu, kuris patvirtintas Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2015 m. rugpjūčio 10 d. įsakymu Nr. V-883, 2016 m. sausio 29 d. priimtas ir Vilniaus savivaldybės tarybos sprendimu Nr. T3-13 patvirtintas Vilniaus rajono savivaldybės neformaliojo vaikų švietimo lėšų skyrimo ir panaudojimo tvarkos aprašas bei jo pakeitimai, kuriame yra priedas Nr. 1 „Neformaliojo vaikų švietimo programos atitikties reikalavimams paraiškos forma“ (toliau – paraiškos forma). Su šia paraiškos forma neformaliojo vaikų švietimo programos teikėjas (toliau – ir teikėjas) kreipiasi į savivaldybę dėl finansavimo. Pažymėtina, jog nei tvarkos aprašu patvirtintoje paraiškos formoje, nei apraše, kuris patvirtintas ne savivaldybės tarybos, o Švietimo ir mokslo ministro įsakymu, nėra reikalavimo nurodyti neformalaus ugdymo kalbą. Paraiškos formoje akcentuojamas ne kalbos aspektas, o neformalaus ugdymo kryptis, jos uždaviniai ir kompetencija, kurią įgis arba patobulins vaikai, baigę tam tikrą programą. Galimai, jei neformalaus ugdymo kryptis nėra tiesiogiai siejama su tam tikros kalbos mokymusi, neformalųjį ugdymą gali lankyti visi vaikai, pageidaujantys lankyti tam tikrą neformalaus ugdymo kryptį, nepriklausomai nuo jų tautybės ir kalbos, nes ugdomoji kalba priklausys nuo vaikų ugdomosios kalbos poreikio.

Atkreiptinas dėmesys, jog apraše yra priedas Nr. 1 „Laisvasis mokytojas duomenų registravimo kortelė“, kuriame yra numatytas reikalavimas pateikti „mokymo kalbos“ duomenis, t.y., kokia kalba bus kalbama neformalaus ugdymo metu. Įtraukdama į tvarkos aprašą minėtą priedą bei turėdama informaciją apie būrelių ugdomąją kalbą, savivaldybė galėtų rinkti statistikos duomenis, kokia kalba neformalaus ugdymo būreliai dominuoja Vilniaus rajono savivaldybės teritorijoje.

Pareiškėjas teigia, jog lietuviškai kalbančių savivaldybės gyventojų norai gauti neformalaus švietimo paslaugas yra ignoruojami. Pažymėtina, jog ne savivaldybė inicijuoja neformalųjį savivaldybės teritorijoje gyvenantiems vaikams švietimą, priešingai, ji atlieka administravimo, t.y. paraiškų vertinimo ir finansavimo funkcijas. Duomenų, jog savivaldybė atsisakė ugdomosios kalbos pagrindu teikti finansavimą teikėjams, nepateikė nei pareiškėjas (*prima facie* aplinkybės), nei savivaldybė. Teigtina, jog raginti teikėjus (laisvuosius mokytojus) teikti paraiškas savivaldybei, siekiant organizuoti kuo daugiau neformalaus ugdymo būrelių būtent lietuvių ugdomąją kalbą, gali ir tėvai, kurie yra suinteresuoti, kad jų vaikams neformalusis ugdymas vyktų tik lietuvių kalba.

Atsižvelgiant į tai, kad paraiškoje yra reikalavimas nurodyti numatomą grupės dydį, prieš paraiškos teikimą savivaldybei, teikėjas suformuoja grupes, t.y. jam turi būti žinomi vaikai, kurie lankys jo neformalaus ugdymo būrelį bei jų poreikiai, galimai ir pageidaujama ugdymo kalba.

Pareiškėjas teigia, jog diskriminacija jaučiama tautiniu pagrindu, nes lenkų tautybės vaikams ir jų tėvams sudaromos neproporcingai geros sąlygos neformaliajam ugdymui lenkų kalba. Atsižvelgiant į tai, kad paraiškoje nėra reikalavimo nurodyti neformalaus švietimo ugdomąją kalbą, savivaldybė neturi duomenų dėl neformalaus ugdymo lenkų ugdomąją kalbą. Pažymėtina, jog galima diskriminacija kalbos pagrindu ne visada atspindi galimą diskriminaciją tautybės pagrindu, nes visuotinai žinoma aplinkybė, jog tėvai būdami lenkų, rusų ir/ar kt. tautybės pageidauja, kad jų vaikų (ne)formalaus ugdymo kalba būtų būtent lietuvių. Galimai yra ir atvirkštinių variantų, kai tėvai būdami lietuvių tautybės pageidauja ir/ar neprieštarauja, kad vaikų neformalaus ugdymo kalba būtų rusų, lenkų ir/ar kt. Minėti argumentai sudaro pagrindą teigti, jog, nagrinėjant galimybę gauti neformalųjį ugdymą tam tikra kalba, tautybė nėra pagrindinis aspektas nuo kurio priklauso pageidavimas (būtinybė) mokytis tam tikra kalba.

4. Vilniaus rajono savivaldybės administracijos direktoriaus 2017 m. vasario 8 d. įsakymu Nr. A27(1)-301 „Dėl Vilniaus rajono savivaldybės neformaliojo vaikų švietimo programų atitikties reikalavimams patvirtinimo“ patvirtintas vienerių metų laikotarpiui Vilniaus rajono savivaldybės neformaliojo vaikų švietimo programų, atitinkančių reikalavimus, sąrašas (1 priedas) bei pratęstas Vilniaus rajono savivaldybės neformaliojo vaikų švietimo teikėjų programų atitikties galiojimas iki 2018 m. vasario 10 d. pagal pridėdamą sąrašą (2 priedas) (internetu nuoroda: <http://svietimas.vrsa.lt/go.php/Neformalusis%20vaik%C5%B3%20%C5%A1vietimas640>). Minėtuose prieduose nėra jokios informacijos apie neformaliojo vaikų švietimo ugdomąją kalbą. Minėtuose sąrašuose nurodomas neformaliojo vaikų švietimo teikėjas ir neformaliojo vaikų švietimo programos pavadinimas. Pažymėtina, jog nemažai būrelių yra sporto krypties. Šios krypties neformalaus ugdymo teikėjai yra ne laisvieji mokytojai, kurių organizuojamuose neformalaus ugdymo būreliuose galimai ugdomoji kalba nėra tik lietuvių, tačiau asociacijos ir viešosios įstaigos, kurių organizuojamas neformalus vaikų švietimas vyksta lietuvių kalba ir galimai kita kalba, atsižvelgiant į vaikų poreikius.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, jog Vilniaus rajono savivaldybės tarybos priimti teisės aktai, reglamentuojantys neformalaus vaikų švietimo organizavimą, nėra diskriminacinio pobūdžio bei neprieštarauja Lygių galimybių įstatymo 5 str. 1 d. 1 p. išdėstyta nuostatai, reglamentuojančiai valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų pareigą įgyvendinti lygias galimybes.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, bei vadovaudamasi Lygių galimybių įstatymo 16 str., 17 str. ir 29 str. 2 d. 5 p.,

Lygių galimybių kontrolierė

n u s p r e n d ž i a:

1. Pripažinti skundą nepagrįstu, nes nepasitvirtino jame nurodyti pažeidimai.
2. Su sprendimu supažindinti Vilniaus rajono lietuvių bendruomenės pirmininką ir Vilniaus rajono savivaldybės administraciją.

Sprendimas gali būti skundžiamas Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Lygių galimybių kontrolierė

Agneta Skardžiuvienė